

[Økonomiministeren.]

ser, først og fremmest folketinget og statsrevisorerne, har vigtige opgaver at løse i denne forbindelse. Ved genbeskikkelsen af administrationsrådet har jeg gennem udnævnelse af en departementschef i revisionsdepartementerne søgt at etablere et bindeled mellem administrationsrådet og statsrevisorerne.

Jeg gentager: rationaliseringsopgaverne må gribes an over en bred front, og alle implicerede må have forståelsen af, at der her er tale om en vigtig del af deres daglige arbejde. Jeg håber, at denne debat vil kunne bidrage til, at en sådan forståelse breder sig.

Ordføreren for forespørgerne (Poul Schlüter): Jeg takker ministeren for redegørelsen. Ministeren lod mig forstå, at han senere under debatten ville tage stilling til en række af de spørgsmål af mere kritisk karakter, jeg havde nævnt i min motivering for forespørgslen, og derfor skal jeg kun fremføre nogle få synspunkter nu.

Jeg er glad for ministerens redegørelse i visse retninger, navnlig fordi den ligesom åbnede for den mulighed, at et mere systematisk planlægningsarbejde nu ville blive igangsat — og det er jo netop det, vi har brug for. Det er indlysende, at man må komplimentere med den kontorrationalisering, som inden for en lang række styrelser er blevet gennemført i de senere år. Ligeså indlysende er det, at vi savner den samlede plan for den forvaltningsmæssige fremtidsudvikling.

Jeg hæftede mig ved ministerens udtalelse om, at der ville blive givet den nye formand for administrationsrådet meget vide beføjelser; det tror jeg er klogt og rigtigt, ikke mindst da den nye formands arbejdsopgave også klart omfatter tværgående undersøgelsesarbejde, i og for sig på kryds og tværs af de selvstændige styrelser og administrationsgrene, således at man kan få den afgørende undersøgelse af, om sammenhængen blot er traditionelt og

historisk betinget, og om ikke meget kan ændres i retning af højere effektivitet.

Ministeren redegjorde for visse personale-reduktioner og visse funktionsnedlæggelser på specialområder; det var naturligvis interessante tal; men de var jo ikke hele sandheden, for man kan stadig ikke frigøre sig for den tanke, at der på en lang række andre forvaltningsområder er sket væsentlige udvidelser af personalestabene, uden at man er helt overbevist om, at disse udvidelser har været absolut nødvendige. I alt fald ved vi jo, at det samlede antal ansatte i statens tjeneste er for opadgående og ikke for nedadgående.

Må jeg sige til sidst, at den tilslutning, ministeren gav til bemærkningen i statsrevisorernes beretning om de forvaltningsøkonomiske konsekvenser, tror jeg var værdifuld. Jeg tror, det er rigtigt, når statsrevisorerne påpeger, at det er i toppen, hos ledelsen, vi har brug for nu at gøre os klart, hvordan vi vil have principperne for vor forvaltning lagt til rette. Småtingsafdelingen hører hjemme i de enkelte styrelser og på de enkelte kontorer; her er den enkelte chef ansvarlig. Men når det drejer sig om de generelle retningslinjer, er det regeringen, som har muligheden for initiativ, og også ansvaret. Her er meget at have i vente i de kommende år.

Lysholt Hansen: Selv om denne forespørgsel har et klart partipolitisk formål, håber jeg alligevel, at den kan føre til noget positivt såvel for befolkningen som for medarbejderne i den administration, forespørgslen drejer sig om.

Lad mig derfor straks sige, at vi i socialdemokratiet anser det for noget helt afgørende, hvorledes det moderne menneskes forhold er til samfundets store, bureaukratiske organisationer, herunder til staten. Enhver ved — men det kniber med at ville erkende det — at de krav og ønsker, der stilles til det moderne samfund, ikke kan indfries uden de moderne bureaukratiske administrations- og produktionsmeto-